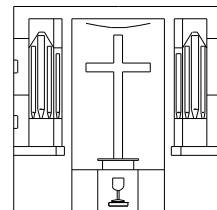

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XX. évfolyam 12. szám

2010. december

ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

MIÉRT JÖTT JÉZUS?

Néhány éve különös falfirkát láttam: "Jézus Krisztus életét adta

érted." Ez így igaz, csak a hirdetés módja nem illik hozzá. Aztán valaki odaírta az egyikhez: "Ki kérte rá?" Elgondolkodtam a névtelen kommentáron. Sok ember nevében szól.

Semmi szükségünk Jézusra, csak kellemet-lenséget okoz, amikor a bűneinkről beszél, aztán ránk erőlteti, hogy őt kövessük valamilye szent életben! Olyan szabadelvű világ részei

vagyunk, ahol rettenetesen kellemetlen így szembesülni Krisztussal, vagy hallgatni azt, aki az evangéliumról szónokol. Hagyjon már békén, hadd éljünk úgy, ahogy akarunk! Nem veszi észre magát? Nem kell és kész!

Hallgassunk meg azért mást is! Mit mond a halálos beteg, az elhagyatott, a szegény, akinek élete tönkrement, aki összeroppant bűnei alatt, akinek már nincs reménye az életben? Ezt üzeni szótlan vergődéssel is: "Miért nem segít már valaki rajtam?" Krisztus meghallotta a nyomorúságában kiáltó könyörgését. Azért jött, hogy segítsen rajtunk élete árán is. Hogy bűnösök vagyunk mind, lehet, nem is tudod, de nem is érdekel. Egyszer az Isten színe előtt kiderül, de akkor már késő, nincs menekvés a kárhozattól! Most kell a segítség. Talán most fiatal, menő ember vagy, de egyszer elhagyatott, beteg és magányos leszel, aki a halálra készül. Ki segít akkor, hogy ne félj és vigaszt, hitet kapj örök élet reménységével, ha most nem kell neked

Jézus? Miért jött Jézus? Mert látta, hogy a kárhozatba rohansz, mert hitetlenül vétkezel Isten ellen, és a bűn zsoldja a halál. Nem várta meg, hogy egyszer majd ráébredsz erre, mert akkor már késő lesz. Annál konokabb a szíved, minthogy Isten előtt bűnbánatot tarts és irgalmat kérj. Pedig most van szükséged rá. Honnan tudod, megéred-e a holnapot?

Ezen a karácsonyon érted jött Jézus, hogy a halálból az életre vigyen. Ne taszítsd el magadtól ördögi sugallatra, keserűen dacos szívvel!

Lásd meg valójában, bűnösen önmagad, és őt, aki annyira szeretett, hogy életét adta érted! Vele tiéd lehet az az élet, ami boldog, bővelkedő és üdvös.

***Jézus Krisztus azért jött, hogy
megkeresse és megtartsa az
elveszettet. Téged is...(Lk 19:10)***

Újvári Ferenc

KARÁCSONYI ZSOLTÁR

*Dicsérünk Téged Jézus Krisztus
Istennek egyszülött fia,
Ki hozzánk jöttél bűnös földre,
Ahol csak sötétség vala.*

*Sötétség, melyet el nem űzhet
Tudomány, gazdagság, erő,
A lélek sötét éjjelébe
Világosság csak Tőled jő.*

*Dicsérünk Téged szent örömben,
Dicsérünk könnyeink között.
Bűntől megterhelt szíveinkbe
Veled békecség költözött.*

*Halálban voltunk Nálad nélkül,
Te hoztál nekünk életet.
Megbocsátásról, szeretetről
Azóta zengjünk éneket.*

*Azóta hozzuk - mint a bölcsek
Szívünk kincseit Teneked.
A keskeny utat viharban is
Megnyugvással járjuk Veled.*

*Téged keresünk vágyakozva,
Ha éltünk ege beborul.
Neved kiáltjuk, hogyha bennünk
Kétségek kínos harca dúl.*

*Áldó kezéd, ha éri lelkünk,
Felhangzik hálaénekünk:
Üdvünk útján Ki vezetsz minket,
Dicsőség Néked, Istenünk!*

André Antal

Mit jelent adventben élni?
Máté 18: 23-35

Akinek a szíve készen van, az adventben él.

Kérdezhetjük magunktól, hogy adventben élünk-e? Feltehetjük a kérdést, hogyan közeledik felénk az Úr Jézus? Advent a számvetést jelenti számunkra. Velem és veled akar Ő számot vetni. Akiknek képességeket adott, számon kéri azokat. Vannak, akiknek nincs „kiemelkedő ének-zene képességük”, de mindenki kapott valamit, amivel szolgálni tudna! Én mit kaptam az Úrtól? Milyen ajándék az, amit

az én életemben elhelyezett? Ő számot akar vetni az Ő szolgálival! Készülsz az adventben a karácsonyra? Hűségesek vagyunk azokon, amiket Tőle kaptunk? Tudjuk-e hozni azt, ami az Övé? A szolgálatok széles skálája van előttünk, mégis csak némelyek használhatják ki az alkalmakat? Kedves idősebb és fiatal testvérek, a bizonyságok és imádkozások tapasztalataival, lehetőségeivel, mit tudtok hozni az Úr Jézushoz, kinek az érkezését várjuk?

Vagy azt mondjuk, hogy nem tudjuk hozni! Vagy másféle, jobban kamatozó dolgokba vetted bele magad? Ezekkel a lehetőségekkel vissza is élhet az ember! Ne felejtse el, hogy csak annyi lesz, amennyit érte tettél. Most még eldöntheted, hogy a lehetőségeket figyelembe vedd! Az Úr oda szólít maga mellé. Az ígében említett szolga adós volt megfizethetetlen összeggel. Vagy az Úr adós nekünk? Hajlamosak vagyunk arra gondolni, hogy mi az, amivel az Úr tartozik nekünk? Úgy vagyunk, hogy az áldásai jöhetnek, a gyógyításai is jöjjenek, de ha „Jövel Uram Jézus, hamar”, akkor megtorpanunk! Úgy járhatunk, mint a fenti ígében levő szolga. Nem az volt a fő baj, hogy nem tudott fizetni, hanem az, hogy a kegyelmet nem tudta továbbadni. Az alapvető probléma nem az, hogy adósok vagyunk, hanem a kegyelmet visszautasítjuk. Nem azért kárhoznak el emberek, mert adósok, hanem azért, mert a kegyelmet visszautasítják! A kezünk mindig ki van tárva, hogy tegyenek bele valamit. Amikor a számadásban megállunk, nem a kezünket kell tartani, hanem az a kérdés, hogy mit tudok adni, amit az Úr vár tőlem?

Az adventi csendben ismerjük fel az adósságunkat! Most nem az áldó vigasztalást kell várni, hanem az Úr Jézust, őt magát! Ő határozza meg, hogy mi az, amit ad nekem, és mi az, amit Ő akar? Lehetőségekkel rakta tele a mi szolgáló életünket, most megáll és megnézi, hogy van-e gyümölcs? Jézus gyümölcsöt keres, a levél mit sem ér. Hogy látjátok, testvéreim, milyen a gyümölcstermő élet? A lombok mögött van gyümölcs? „Üres kézzel menjek-e el, úgy álljak ott az Úr előtt?” Vagy az a vágyad, hogy belőled túlaradó formában törjön elő a hála? Karácsonyra készülünk és várjuk Őt! Ne az áldásaira gondoljunk

csupán, hanem várjuk ŐT MAGÁT! Az evangélium többször fel fog hangozni a karácsonyra való készülésünkben, de a legfontosabb, hogy a lelkünk készüljön fel, hogy amikor megérkezik az Úr Jézus, kedvére való gyümölcsöket találhasson.

Mészáros Lajos

BETLEHEMI ZARÁNDOK IMÁDSÁGA

*Üres kezekkel,
Döbbent szívvel
állok jászolodnál,
glóriás Jézusom.
Szegény vagyok!
Szegény vagyok!
Szívem legjobban
mégsem ezért sajog,
hanem mert a jóra
tétova, de ó jaj,
a rosszra mindig
Serény vagyok!
Serény vagyok!
Nem azért jöttem,
hogy aranyam, ezüstöm,
mirhám kitárjam,
míg bégető báránykát
sem emel a vállam,
csak bűneimnek
emésztő terhét hordozom.
Vedd le rólam!
Ó, vedd le rólam!
Betlehemben született
irgalmas Jézusom.*

Gyülekezeti életképek beszámolók

„Vajon ti is el akartok menni?”

(János 6:67)

Kedves – mondhatnám – ökumenikus alkalom volt a nyugdíjas testvérek részére a november 11-i összejövetel a Nyugdíjas Klubban, hiszen többféle felekezetből (baptista, református, katolikus, görög-keleti) jöttek a testvérek és vártuk szomjazó szívvel, Isten mit üzen számunkra.

Kezdő énekként lelkesen hangzott az egybegyűltekJáról: „Az Úr irgalma végtelen...”, melynek utolsó versét soha nem tudom meghatódottság nélkül mondani:

„Ha véget ér az életem,
Új otthont nyújt az ég.
Ott még szebb hangon zenghet
A Bárány énekét.”

Bizonyos vagyok abban, hogy ez minden hívó ember vágya és boldog tudata, hogy majd az „üdvözültek honában” együtt zenghetjük a Bárány énekét.

Vendégünk volt Bagi László nyugdíjas református lelkész testvér, aki 23 évet szolgált egy tanyavilágban Ágasegyházán, majd ugyanennyit a Tasi gyülekezetben. Most sem tétlenkedik, szinte ugyanolyan aktivitással végzi munkáját, mint azelőtt, számos gyülekezetbe hívják és úgy vélem, Isten áldása nyugszik az Ő hűséges életén. (Bizonyoságtételében is a hűséget emelte ki.) János evangéliuma 6:60, majd 66-67. verse alapján adta át azt az üzenetet, amit Isten a szívére helyezett. Egy képet „vetített” elénk, amely az „Utolsó vacsorá”-t ábrázolja. Ezt a képet a festőművész önmagáról alkotta, ez az ő „arcképe” volt, aki eltávolodott Jézustól. (Júdás felállt és elment a történet szerint). Említett egy testvért a gyülekezetéből, aki önkormányzati tiszt-

séget vállalt, aztán egyre kevesebbet fordult meg a templomban – vajon szíve a világ felé húzott? Volt két kereskedő testvér is a gyülekezetében, akiknek „*jól ment az üzlet*”, sokan jártak oda vásárolni, természetesen az atyafiak is. Jártak rendszeresen a templomba. A háború után elvették az üzletüket, aztán már nem lehetett őket látni. Ma is vannak olyan emberek, akik csak addig követik Jézust, ameddig mindenük megvan, mondhatnánk: jól megy soruk, aztán hátat fordítanak neki. Ti is el akartok menni? Jézus nem marasztal senkit. Vizsgáljuk felül döntéseinket napról-napra!

„*Kemény beszéd ez...*” (Jn 6:60)

Jézus azt is mondja: „*Én vagyok az élet kenyere...*” Táplálkozzunk vele, fontos a „*lelki kenyér*”

magunkhoz vétele.

Isten gyermekének nem kell éhezni.

Hangsúlyozta: először

az élet kenyere, a többi

ráadásként adatik.

Fontos a sorrend, ne a

múlandót tegyük az

első helyre, mert

elveszünk. Legfontosabb ajándék az

örök élet, ne veszítsük el! Volt egy bíró,

aki a Markó u-ban dolgozott. A

„*káderezés*” során megkérdezték tőle:

jár-e templomba? Ő megvallotta Urát és

mégis maradhatott a munkahelyén.

Nehogy eldobd az örökkévalót a

múlandóért! Péter azt vallja az ígében:

„*Örök életnek beszéde van nálad...*”

Elhittük és megismertük, hogy Te vagy

az Isten Fia. - Hittük és láttuk... - döntő a

hit. Bűnös nem-akarás a hitetlenség. Egy

út van csak az Atyához: Jézus

Krisztuson keresztül. (Vagy bemegy

valaki, vagy kívül marad).

Fontos dolog, hogy ezt az üzenetet

továbbadjuk: – sokan félnek ezt tenni -

„*Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!*”

Végül köszönetet mondunk azért, hogy Újvári Ferenc lekipásztor testvér segíti az éneklést harmóniumkísérettel, valamint Husztáné Ani minden alkalommal megteríti asztalunkat (nem éhezünk és szomjazunk), és nem utolsó sorban köszönet Huszta Tibor testvérnek, aki gondoskodik a szolgálattévőkről.

Szabó Mária

Hálaadás – azért, amink van

Néha könnyen elfeledkezünk arról, hogy mennyi mindent kaptunk Istentől. Ezért számomra különösen is tanulságos volt november második vasárnapja. Jó volt ráésmélni a hiányosságaimra, arra, hogy mennyire HÁLÁS lehetek Istennek MINDENÉRT.

Ezen a

délutánon olyan sok

hálaadó ének,

bizonyágtétel, vers

hangzott el, hogy

képtelenség lett volna

nem elgondolkozni

Isten végtelen

szereteten. Akik az

énekkarban is

szolgálunk, már egészen 3 órától

készülhettünk erre a nem mindennapi

alkalomra. Négy órától az imaórán a

Zsidókhöz írt levél 12. rész 1-3. verseit

olvashattuk, és ez alapján bátorítást

kaptunk, hogy gondoljuk végig, milyen

terheink vannak, és tegyük le azokat,

mindet Isten kezébe. Majd hálát adtunk a

hitelődeinkért és kértük Istent, hadd

lehessünk mi is hitelődjei a következő

nemzedéknek. Az istentisztelet elején

bizonyágtételeket, énekeket hallhattunk.

Minden egyes testvér azért adott hálát,

amije van. Hálásak lehetünk az időnkért,

amivel gazdálkodhatunk, családjunkért,

barátokért, azért, hogy szolgálhatunk,

házastársért, Isten megtartó kegyelméért,

idős testvérekért, akik példák előttünk, és

ezeken kívül még olyan sok mindenért!

Az igehirdetés szolgálatát Újvári Ferenc lelkipásztor testvér végezte a Lukács 13:6-9, és a Galata 5:16, 22-23 alapján. Isten megállított minket ezen a délutánon. El kellett gondolkodnunk azon, hogy vajon milyen gyümölcsöket terem az életünk. Isten annyi ajándékkal halmoz el minket, de nem mindegy, hogy mire használjuk, és hogyan gyümölcsöztetjük azokat.

Ezen a délutánon többször is szóba került a felújítás alatt lévő imaházunk. Talán többekben is megfogalmazódott az a kérdés, hogy „Miért nem halad gyorsabban a munka?”. Az igehirdetésben azonban elhangzott egy mondat, amelyből mindannyian sokat tanulhatunk: „Akármilyen közbe, a hálaadás nem maradhat el!” Tehát legyünk készek hálát adni bármilyen körülmények között, a hétköznapiakban is!

Lisztes Laura

IN MEMORIAM... Julika néni!

**Gerő Sándorné
1927-2010**

Egy különleges alkalomnak adott otthont a rákospalotai gyülekezet, ahol 2010. 11. 25-én Julika néni életútjára emlékeztünk.

Több gyülekezetből lelkipásztorok, szolgatársak, testvérek voltunk jelen.

Baptista édesanyja, evangélikus édesapja volt. Ez utóbbi rokonságából csecsemőkorban kilopták a kiságyából, és titokban elvitték megkeresztelni... Már fiatalon meghallotta az Úr hívó szavát, megtért, és Megváltója példáját követve bemerítkezett, s ez a keresztség, már érvényes! Egy szadai fiatalember, Gerő Sándor lelkipásztor felesége lett, akivel együtt szolgálták az Urat. Erik születése után az orvos azt mondta, hogy

a szíve nem fogja kibírni a következő szülést, de az Örökkévaló diagnózisa más volt! Megszületett Dorottya – Isten ajándéka. Később szívizomgyulladás lett. „Nem fogja megélni a 40 évet” - mondta egy szakember, de a JÓISTEN 83 évvel ajándékozta meg.

Mindketten feltétel nélkül az Úrnak szentelték életüket – jólétben, szegénységben egyaránt Őt szolgálták. Szüleik hiteles életét látva gyermekeik is elkötelezték magukat Jézus Krisztus mellett. Az Emlékestén elhangzott az életút ismertetése, költemények, lelkipásztorok személyes emlékei, a József utcai Baptista Gyülekezet énekkarának szolgálata. Életútjának fontosabb állomásai: Szada, Rákospalota, József u., Torontó, majd ismét József u., de ez utóbbi szolgálati hely, már férje nélkül. Kitűnő angol

nyelvtudása révén sokszor tolmácsolt, s a Női Világimnap anyagot is több alkalommal ő fordította. Szolgálatot soha nem utasított vissza, mert ahhoz az erőt az Úr mindig megadja! Gyönyörű hang-jával fiatalon sokszor megörvendeztette hallgatóit (pl. Handel: Messiás), de elsősorban az égbe szállt a

háladal. Kedves közvetlensége kapcsán bárki, bármikor kérhetett tőle tanácsot, s a bölcs választ, szeretettel rögtön megkapta. Imaóráról, istentiszteletről, énekóráról szinte sohasem hiányzott, és az alkalmakon mindig aktívan részt vett. Tálatumait kérdés nélkül, alázatosan használta Isten dicsőségére, mindannyiunk örömére. Szentlélek által vezettetett, Istent dicsőítő, másokért égő élete példa mindenkinek, hiszen sokat beszélt az Igéről, de elsősorban megélte

azt. Állandó, élő imakapcsolatban volt Megváltójával, és törekedett szüntelenül mindenben Őt követni! Itt többé nem halljuk építő imádságait, mert szolgáját hazahívta az Úr.

*"Emlékezzetek meg..., kövessétek
hitüket... /Zsid 13:7/*

Legyen áldott emléke!

Szabóné Magdi

Valaki elment

Valaki elment...

Csendben, észrevétlen.

Emléke még él, majd feledésbe hull.

A család egy édesanyját vesztett,

nekem az ég adta őt lelki társamul.

S ím, egy világ választ el már minket!

Vele eltűntek a megosztott terhek,

a csendes órák meghitt imádságai.

Nem hagyott itt mást, csak szeretetet,

s a szenvedő testet, mit levetett...

Mindent megnyert, mert hazaérkezett!

Sóhajom kísér, bárcsak láthatnám,

amit te látsz, amit te már ismersz!

Az égi hajlék drága útjait,

hol Jézus várt és hű szeretteid.

A találkozások boldogságát,

könnyes vetések áldott kévéit,

a jól megérdemelt koronát,

amit megkaptál odaát.

A szabadulás testetlen voltát,

**és az „átlépés” szorongató titkát te már
mind ismered!**

A te részed már: a megtapasztalás.

Az én részem: csendes várakozás.

Oláh Lajosné

Innen-onnan

KARÁCSONYI TÖRTÉNET

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy tíz éves kislány, aki két testvérével, apukájával és anyukájával élt együtt egy nagyon boldog, nagy családban.

Egy szép, hóeséses téli estén együtt ülték körül a nagy ebédlőasztalt, hogy közös erővel levelet írjanak a közelgő Jézuskának. A kislány szomorúan ült a papír felett, miközben testvérei játékok nevének százait vetették a fehér papírra. A kislány szomorkás arcára édesanyja is felfigyelt, aki megkérdezte, miért nem írt még egyetlen sort sem. A kislány válasz helyett a könnyeivel küszködött, de azért nagy nehezen elárulta, hogy azért pityereg, mert ő egy nagyon nagy dolgot szeretne kérni karácsonyra. Egy olyat, amit még talán a Jézuska sem teljesíthet. Anyukája megnyugtatta a kislányt, hogy egyetlen olyan személy létezik a világon, aki a földön élő összes gyermek kívánságát teljesíteni tudja. Ez pedig pont az a személy, akinek a levelet kellene írnia. A gyermek, miután kissé megnyugodott, a következő sorokat kanyarította a papírra: „Kedves Jézuska! Én most először írok levelet neked, mert anyukám azt mondta, hogy te minden kívánságomat teljesíteni tudod. Én egy nagy ajándékot szeretnék kérni tőle. Nagyon szeretem a nagypapámat, aki nagyon beteg, és már a doktor bácsik sem tudják meggyógyítani. Amióta beteg, már nem játszik velünk és mosolyogni sem mosolyog. Én azt szeretném karácsonyra, hogy a nagypapa legalább még egyszer rám mosolyogjon.”

Teltek, múltak a hetek és elérkezett a szenteste. Mindnyájan együtt álltak körül a karácsonyfát, a nagypapa pedig a karosszékében ülve éppen hogy csak látta a karácsonyi gyertyák lobogó fényét. Érzését kimondani a tüdejében elhatalmasodó daganatoktól már nem tudta. A sok játék, ruhanemű, édesség mellett a nagypapának is jutott egy masnival átkötött kis doboz. Az egész család odagyűlt a fotelja mellé és mindenki kíváncsian várta őt, vajon mivel lepte meg a Jézuska. A nagymama

kinyitotta a dobozt, amelyben egy boríték volt. Mindenki türelmetlenül várta, mit tartalmaz a borítékba rejtett papír. A következő sorokat kezdte olvasni a nagymama: „Kedves Jézuska! Én most először írok levelet neked, mert anyukám azt mondta, hogy te minden kívánságomat teljesíteni tudod...” A kislány egyből megismerte a Jézuskának írt levelét. Felnézett a nagypapára, aki most őt nézte szájának szegletében egy apró, piciny mosollyal. Ez volt a nagypapa életének utolsó mosolya, ami csak a kislánynak szólt.

Ez a kislány azóta minden évben levelet ír a Jézuskának, mert ő már tudja, hogy az igazán fontos kívánságok az év legfontosabb napján valóra válnak.

Közreadta: H.A.

A NAPKELETI BÖLCSEK DALA

Hozzád jöttünk, Jézusunk,
Ragyogó kincset hoztunk,
Te drága Üdvözítő!
Áldott Messiás!
Hoztunk aranyat és tömjént,
Mirhát, s minden drága kelmét.
Mély hódolattal áldunk,
Üdvözítőnk és Királyunk!
Kínos, hosszú volt az út,
Ám ki bízik, célba jut.
Szívünk vágya elhozott,
Csillagfény világított.
Te drága Üdvözítő,
Áldott Messiás!

Gerzsenyi Sándor

SZÓRÓLAPOK

Egy hívő fiatalember, aki égő hittel élt Uráért, a karácsony előtti időszakot egészen különlegesen azzal használta ki,

hogy az utcán traktátusokat (szórólapokat) osztogatott. Szavaira - „*Ezt feltétlenül el kell fogadnia, olyasvalakitől jön, akit ön nagyon jól ismer, hiszen minden évben megünnepli a születésnapját.*” - az emberek először szívesen el is fogadták tőle a füzeteket. Amikor azonban észrevették, hogy keresztyén iratokról van szó, sokan bosszankodtak és el akarták dobni a traktátusokat. A fiatalember azonban nem hagyta magát ezzel lerázni, hanem még egyszer utánuk ment és ezt mondta: „*Hiszen ön minden évben, karácsonykor megünnepli a világ Megváltójának születésnapját, ugye?*” Ez a „konokság” némelyeket elgondolkodtatott és alkalmat adott nekik arra, hogy kissé alaposabban elgondolkodjanak Krisztusról. Talán nekünk is tanulnunk kellene ennek a fiatal keresztyénnek a példájából, és újra meg újra meg kellene kísérelnünk Isten Igéjét – amely minden elfogadásra méltó – elmondani az embereknek, azzal a kéréssel, hogy fogadják el Krisztust, hogy ők is, mint elveszett bűnösök, örök üdvösséget nyerjenek!

Közreadta: H.A.

Gondolatok

- Az ajándékozásról általában a tárgyak jutnak eszünkbe, de a legnagyobb ajándék az, ha időt szánunk valakire, ha kedvesek vagyunk hozzá, és vigaszt nyújtunk a szenvedőknek. Ezek az apróságok egészen addig nem túl fontosak számunkra, amíg nekünk magunknak nincs rájuk szükségünk.
- Ha valamit szívből tudsz adni, feltétel nélküli szeretettel, azt sokszorosan kapod vissza.
- Nem időpont, vagy időszak a karácsony, hanem lelkiállapot.
- Békességben, jóakarattal és könyörületesen élni – ez a karácsony igazi szelleme.
- Aki kapni akar, tanuljon meg adni!

- Az ember életének a legjava, a szeretet és a jóság kicsiny, névtelen, gyorsan elfelejtett cselekedetei.

HANGSZÍN

Minden ember hangja más. Családtagoknál tapasztalható néha nagyon közeli hangszín. A hang is vall gazdájáról. Vajon gondoltunk-e arra, hogy a két hangsúlyunk is "hangszer"? Tanuljunk meg rajtuk őszintén, nem képmutatóan, szívből játszani. Sajnos sok fájdalmat lehet okozni hangunkkal. „Nem az fáj, amit mondasz, hanem az, ahogy mondosd.” - hallottam sokszor. Így igaz. A hanghordozás elárulja a lélek belső állapotát, nyugalmát, vagy nyugtalanságát, feszültségét. Figyeljünk egymás hangjára. Legyen hangunk is az örömszerzés eszköze!

Gyülekezetünk betegei

Bozsogi Jánosné	Magyar Gyuláné
Erdei Béláné	Mészáros Sándor
Gálffy Imre	Nagy Sándor és neje
Groska Erzsébet	Rumbold Gyula
Hetzke József	Sebők Györgyné
Huszta Tiborné	Sípos Teréz
Husztai Dezső	Sós Gábor és neje
Kántor Andrásné	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szebeni Gyula és neje
Kárpáti Tivadarné	Tóth Imréné
Kissné Boros Lídia	Vida Sándor és neje
Liptai Sándorné	Vodiczky Mária
Maczkó Györgyné	

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek el imádkozni! Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

*"Akik az Úrban bíznak, erejük
megújul..." (Ézs 40:31)*

Hirdetések

A Nyugdíjasok karácsonya az imaház felújítási munkái miatt ebben az évben a gyülekezeti ünnepi istentisztelet keretében, összevontan lesz megtartva.

*

Varrónő kisebb javításokat - cipzár-cserét, szoknya, nadrág felhajtást - vállal.

Telefonszám: 06-20/886-0170

*

Lapzártánk minden hónap 15-e.

A SZERKESZTŐK

**A József utcai imaház felújítása alatt
összejöveteleinket szeptembertől a
Józsefvárosi Református Gyülekezet
(VIII. Salétrom utca 5.)
templomában tartjuk!**

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható
újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az
igehirdetések is.

**A gyülekezeti alkalmak megváltozott
időpontjai:**

Gyermekbibliakör: vasárnap du. 16:00.

Imaóra: vasárnap du. 16:00.

Istentisztelet: vasárnap du. 17:00.

Bibliaóra: szerda este 18:00.

Énekóra: szerda este 19:00.

Vasárnap délelőtt összejövetelt nem
tartunk!

Mindenkit szeretettel várunk!